

KÄLLSKATTEN

Värde av kost.

Till *Sveriges Konditor-förening*.

I en till centrala uppborädsnämnden inkommen framställning har Ni anförut följande.

Mellan Sveriges Konditor-förening och Sveriges Hotell- och Restaurangpersonals Förbund finns sedan år 1948 ett riksavtal, som gäller för drygt hälften av de till föreningen anslutna företagen. Detta avtal innehöll från början samma bestämmelser i fråga om kosten som det riksavtal för restaurangerna, vilket centrala uppborädsnämnden behandlat i utlåtande den 19 augusti 1953 (meddelande nr 6/1953). Sedan några år är emellertid avtalsbestämmelsen annorlunda. Det föreskrives sålunda i § 4 A och i § 4 B, att samtliga anställda skola åtnjuta kontantlön. Här efter heter det i § 4 C, att "arbetsgivare och anställd äger rätt att träffa överenskommelse om inackordering i kost". Organisationerna sakna exakt kännedom om förekomsten av sådana formella inackorderingsavtal vid sidan av kollektivavtalet, men sådana torde förekomma i ungefär hälften av de avtalsbundna företagen. På dessa platser skulle alltså personalen åtnjuta kontantlön, av vilken en del återbetalas som inackorderingsavgift, men i verkligheten torde det i stället på många håll tillgå så, att de anställda endast utkvittera nettobeloppet. På andra håll till-

lämpas däremot systemet med kvittering av bruttosummorna.

Vid inackordering tillämpas som regel ett högre pris för maten än det som taxeringsmyndigheterna åsätta värdet av fri kost.

Kollektivavtalet innehåller också en bestämmelse om att den anställda i vissa fall icke äger avböja arbetsgivarens erbjudande om inackordering i kosten. I dylika fall (tvångsinackordering) är inackorderingspriset fastställt till 120 kronor per månad för hel inackordering i kosten eller 84 kronor för inackordering i kosten på arbetstiden.

Fråga har nu uppkommit, huruvida källskatt skall beräknas på hela den avtalsenliga bruttolönen eller på det lägre belopp som utgöres av summan av nettolönen (den avtalsenliga bruttolönen minskad med vad som får erläggas vid inackordering i kosten) och det vid beskattningen tillämpade värdet av fri kost.

Vid tvångsinackordering böra enligt Eder mening de i nämndens utlåtande nr 6/1953 meddelade anvisningarna lända till efterrättelse.

Nämnden får i ärendet förklara, att källskatten skall i förevarande fall beräknas på bruttolönen, såväl då inackordering i kosten grundar sig på överenskommelse mellan arbetsgivaren och den anställda som då tvångsinackordering föreligger.